

[Anne Grete Holmsgård]

det er unægtelig svært at se, hvordan det egentlig skulle styrke det, vi ellers kalder de bløde interesser: natur- og miljøinteresserne, og det er også meget vanskeligt at finde ud af, hvad det egentlig er for nogle erfaringer, der netop har ført til disse ændringer. Det er meget godt at henvise til arealudvalgets betænkning, men når man læser den igennem, får man faktisk ikke megen støtte, fordi den på det nærmeste er kemisk rensset for eksempler. Der er ingen eksempler, der kan illustrere fordele og ulemper ved at ændre plansystemet efter disse retningslinjer eller for den sags skyld efter andre retningslinjer. Der er en ret lang betænkning, som taler og taler om planlægning og pro et contra for forskellige modeller, men der er ingen erfaringer. Jeg kan huske, at vi forrige år under kommunepalanlovsændringen, hvor dette udvalg blev nedsat, bl.a. havde diskussionen her i salen, og hvor bl.a. jeg opfordrede miljøministeren til at lade udvalget koncentrere sig i hvert tilfælde som en del af arbejdet om at se på de konkrete erfaringer set i forhold til de planlægningslove, vi har, for så havde man i det mindste haft et materiale, man kunne tage stilling ud fra. Det har vi ikke, sådan som det ser ud nu, og det skyldes, at første-gangsplanlægningen for netop disse forhold ikke engang er afsluttet endnu; alligevel ønsker man altså at ændre i systemet. Det var den del af det.

Så er der den anden del, som handler om at styrke natur- og miljøinteresserne, og dér kan jeg som sagt ikke finde ud af, hvor det egentlig var, det skulle foregå. Blandt de enkelte paragraffer kan jeg nævne den store § 3 og § 45, stk. 2, der ændrer naturfredningslovens bestemmelser, hvor man nu siger, at en afgørelse, der strider imod de af amtsrådet vedtagne målsætninger, jævnfør osv., skal indeholde oplysninger om dette, og de afgørelser, der tales om her, er jo afgørelser ifølge § 43 i naturfredningsloven. Men det, der skal til her, er jo ikke, at klageren får lidt bedre oplysninger og f.eks. nogle oplysninger om, at det strider imod målsætningen. Er den i øvrigt retligt bindende? Det er ikke til at finde ud af, når man læser det igennem. Hvis man endelig skal have en styrkelse, må det da være en styrkelse af administrationen og formentlig også lovteksten i § 43, for hvis man ser på den faktiske administration, så viser problemerne sig jo meget tydeligt: det

er en godkendelsesordning. I praksis er der givet godkendelse til ændringer i ganske mange tilfælde, og det er linjen i disse godkendelser, at de i overvejende udstrækning er givet inden for alle de områder, der ligger uden for det, man betegner som »områder af særlig fredningsmæssig værdi«. Man har været lidt mere restriktiv inden for de områder, der hedder »områder, som er af særlig fredningsmæssig værdi«, men ikke udenfor; dér har man ikke været spor restriktiv, og det er da et problem, hvis man vil have en ordentlig naturbevarelse. For det er jo ikke nok, at vi har nogle steder rundt omkring i landet, der er spækket med moser, eller hvor der er pæne, velholdte åløb osv.; det skal der også være i de andre dele af landet.

Men her har sektorplanlægningen og naturfredningsloven faktisk ikke slået til. Den har ikke været i stand til at sikre naturbeskyttelsen over for de langt mere kontante og hårdhændede landbrugsinteresser, som der altid kan sættes kroner og øre på. Det kan der jo ikke på det andet, det er bare noget, vi gerne vil have, men det er jo ikke til at sætte en eller anden værdi på og slet ikke en eller anden eksportværdi. Så den bliver man altid basket ud af banen med.

På denne baggrund er det svært for os for det første at tage endelig stilling til sagen i dag, og jeg mener simpelt hen, at man må anbefale, at vi ikke gør det færdig i denne samling, men tværtimod giver det en lang behandling og så får det møde, vi skulle have haft sidste år, om hele sektorplanlægningen kontra regionplanlægningen.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Da kristeligt folkepartis ordfører i denne sag, hr. Steffensen, ikke kan være til stede, skal jeg på kristeligt folkepartis vegne give vores fulde tilslutning til lovforslaget. Vi finder det vigtigt og nyttigt.

Jeg skal også på hans vegne tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne takke for de positive udtalelser, der er kommet fra en stor del af ordførerne angående lovforslaget.

Der er rejst en masse problemer i denne forbindelse. Lovforslaget bygger jo på arealudvalgets første delbetænkning om planlæg-